

AB:N LÖYTÖKIRJA

BEN PATHEN

MYYDYIN ABDL-KIRJAILIJA

**VAUVA
MELISSALLE
JA HÄNEN
ÄIDILLEEN**

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen

kirjoittaja
Ben Pathen

Julkaistu ensimmäisen kerran 2019 Tekijänoikeus © Ben Pathen
Kaikki oikeudet pidätetään.

Mitään tämän julkaisun osaa ei saa jäljentää, tallentaa
hakujärjestelmään, siirtää missään muodossa, millään tavalla
sähköisesti, mekaanisesti, valokopioimalla, tallentamalla tai
muuten ilman julkaisijan ja tekijän kirjallista lupaa.

Kaikki yhtäläisyys kenen tahansa henkilön kanssa, joko elävän tai
kuolleen, tai todelliset tapahtumat ovat sattumaa.

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen

Otsikko: Vauva Melissalle ja hänen äidilleen

Kirjailija: Ben Pathen

Toimittaja: Michael Bent, Rosalie Bent

Kustantaja: AB Discovery

© 2019

www.abdiscovery.com.au

Sisällys

Alussa.....	5
Nyt	6
Sitten.....	42
Tulevaisuus.....	111

Alussa...

Melissasta ja hänen äitinsä idyllisestä elämäntyylistä puuttui vain yksi asia - vauva. Heidän kotinsa ei yksinkertaisesti olisi täydellinen ilman vauvaa. Yhdessä he olivat tehneet suunnitelman siitä, kuinka saada vauva, ja nyt he olivat toteuttamassa suunnitelmaa. Se oli riskialtis suunnitelma, mutta he katsoivat, että riski oli sen arvoinen, jos se sai heille sellaisen lapsen, jonka he molemmat halusivat.

Sen täytyi olla poikavauva ja Melissalla oli jo joku mielessä.

Nyt oli aika saada vauva, jota he molemmat halusivat... ja tarvitsivat.

Nyt ...

"Olet hyvä vauva, Thomas. Todella hyvä poikavauva äidillesi. Lyön vetoa, että olet iloinen, että päätin ottaa sinut vauvaksi. Kaikki se typerä hölynpöly kertoa äidille ja lastenhoitajalle, että olet mies. Lyön vetoa, että olet niin iloinen, että olet nyt vauva ja tulet aina olemaan vauva."

Thomas potkaisi jalkojaan ja otti kaikki ihanat tunteet, joita hänen pehmeällä vauvamuovilla päällystetyt paksut vaipat hänelle antoivat. Hän rakasti sitä, kun äiti antoi hänelle erityisen "herkkupalan". Hän rakasti sitä, kun hän roiskutti vauvansa "maitoisena" froteevaippansa tai muovipäällysteisen kätensä pehmeisiin poimuihin. Se oli parasta koskaan olla taas vauva.

Hän oli erittäin iloinen, että äiti ja lastenhoitaja olivat päättäneet, että hänen pitäisi olla heidän vauvansa. He olisivat voineet valita jonkun muun, ja se olisi ollut kauheaa. Hän oli niin onnellinen, että he valitsivat hänet. Elämä oli hänelle paljon parempaa vauvana kuin koskaan aikuisena.

Mutta se ei ollut niin vain muutama kuukausi sitten...

Tuolloin Thomas vihasi, että häntä kohdeltiin kuin vauvaa.

Hän oli 25-vuotias ja ajatteli, että Melissa ja hänen äitinsä olivat hulluja. Kuinka he kehtaavat pitää häntä vastoin tahtoaan ja kohdella häntä vauvanaan? He olivat hulluja luullessaan, että hän alistuisi mielellään heidän oikkuihinsa. Hän näyttäisi heille, hänen aikansa tulisi, ja hän varmistaisi, että he kärsivät siitä, kuinka he kohtelivat häntä.

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen

Hän meni poliisin luo ja kertoi heille, mitä hänelle oli tapahtunut. Miten niin vastoin tahtoaan, häntä oli pidetty ja kohdeltu kuin vauvaa, puettu vauvaksi, ruokittu pullollaan kuin vauva ja hän oli nukkunut pinnasängyssä kuin vauva.

Sen ajattelevainen sai hänet vain nolostumaan ja hieman hämmentyneeksi. He luultavasti nauroivat hänelle ja kertoisivat hänelle, että heillä on tärkeämpiä asioita hoidettavana. Se oli hänelle pieni hämmennys. Uskooko kukaan mitä hänelle oli tapahtunut? Uskooko kukaan, että täysi-ikäisenä häntä oli kohdeltu kuin vauvaa? Varmasti se olisi mahdotonta? Kukaan oikea mies ei antaisi kohdella itseään tällä tavalla!

Nyt hän oli avuton kuin oikea vauva. Kaikki ajatukset pakenemisesta olivat hänen mielessään, eikä hän nyt voinut tehdä pakosuunnitelmaa. Hän oli mitä Melissa ja hänen äitinsä halusivat - täydellinen vauva iästään ja koostaan huolimatta. Ja rehellisesti sanottuna hän rakasti sitä. Hän rakasti olla heidän vauvansa enemmän kuin mikään muu maailmassa. Hänet oli esitelty maailmaan, josta hän ei ollut koskaan kuullut - maailmaan, jota hän nyt rakasti vertaansa vailla.

Thomas tunsi pettäneensä itsensä. Ei vain sitä, vaan hän oli pettänyt lajinsa uroksen. Hänen olisi pitänyt taistella kovemmin. Hänen olisi pitänyt vastustaa enemmän. Hänen olisi pitänyt...

Thomas halaili nalleaan lähemmäs vartaloon ja imi nukkeaan kovemmin ja nukahti. Kaikki oli taas hyvin. Hän oli turvassa, häntä rakastettiin, ja äiti ja lastenhoitaja olivat kertoneet hänelle, että hänen on hyvä olla taas vauva.

Thomas ei vieläkaan voinut uskoa, että hän oli nyt pukeutunut vauvaksi ja makaa pinnasängyssä. Hän oli hyvin tietoinen paksuista vaippoista jalkojensa välissä ja muovihousujen

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen viileästä tunteesta hänen sisäreisiään vasten. Hän ei ollut koskaan tuntenut itseään näin nöyryytetyksi. Hän ei voinut uskoa, mitä hänelle oli tapahtunut viime päivinä. Hän tunsu itsensä niin avuttomaksi. Hän halusi olla poissa näistä kahdesta naisesta ja palata normaaliin elämäänsä. Tällä hetkellä hän ei voinut tehdä muuta kuin käyttää aikaa. He tekisivät virheen ja hän kostaisi.

Hän tunsu pettäneensä itsensä ja oli nyt hyvin haavoittuvainen. Hänellä oli hyvin vähän voimaa käsissä ja jaloissa. Hän ei voinut millään nousta pois lapsellisesta huonekalusta, jossa hän oli, ja hän ei voinut muuta kuin katsoa pinnasänkynsä kiskojen läpi tai kattoon. Hän ei ymmärtänyt, miksi sängyn yläpuolelle oli asetettu peili. Se vain pahensi hänen hämmennystä, kun hän vaihtoi vaipat.

Hän näki, mitä hänelle tapahtui, hän näki, että hänen märät ja likaiset vaipat poistettiin ja hänen yksityisiä osiaan pestään ja kuivataan. Hän näki vaippaihottumavoiteen ja vauvan jauheen levityksen. Hän näki, että ensimmäinen vaippa liu'utettiin hänen pohjansa alle, kolme tukityynyä asetettiin paikoilleen ja sitten kaikki materiaali vedettiin hänen jalkojensa väliin ja kiinnitettiin tiukasti paikoilleen, ei vain vaippojen tarranauhalla, vaan jonkinlaisella joustavalla elastisella kiinnityslaitteella. Thomas ei ollut koskaan nähnyt sellaista ennen ja se näytti korvaavan hakaneulat. Vaipat olivat tarranauhalla kiinnitettäviä ääriiivojen muotoisia vaippoja, ja ne sopisivat paljon helpommin ja nopeammin Thomasin kaltaiselle "vauvolle" kuin vanhat perinteiset froteevaipat.

Melissa ja hänen äitinsä olivat päättäneet käyttää froteevaippoja ja muovihousuja nykyaikaisten kertakäyttövaippojen sijaan. Sillä ei ollut mitään tekemistä ympäristöystävällisyyden kanssa, vaan se liittyi bulkkiin ja ulkonäköön. He molemmat kokivat, että froteevaippojen ja muovihousujen käyttäjä näytti lapsellisemmalta ja jalkojen välissä

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen olevilla froteevaippoilla saisi enemmän bulkkia kuin kertakäyttövaipoilla. Tässä tapauksessa oli erittäin tärkeää, että Thomas oli tietoinen mahdollisimman suuresta massasta jalkojensa välissä. He käyttivät edelleen kertakäyttövaippoja, vain aamulla valmistautuessaan hänen suolistoonsa, se oli vain mukavuuden vuoksi, oli paljon helpompi vain hävittää kertakäyttövaippa kuin puhdistaa sotkuinen froteevaippa.

Melissa ja hänen äitinsä olivat varmoja siitä, että Thomas tulisi nopeasti riippuvaisiksi kaikesta jalkojensa välissä olevasta massasta ja yhdistäisi suurimman osan vauvana olemiseen.

Kun Melissa ja hänen äitinsä suorittivat tehtäväänsä muuttaa Thomasia, he puhuivat hänelle jatkuvasti, mutta hänelle ei puhuttu aikuisena, hänelle puhuttiin samalla tavalla kuin nainen puhuisi vauvalle, johon vastausta ei ollut mahdollista tai odotettu.

"Ei kestä kauan, Thomas. Äiti ja lastenhoitaja saavat pian vauvamme takaisin paksuissa vaipoissa ja muovihousuissa ja olet pian turvassa. Olet ihana vauva Thomas. Äiti ja lastenhoitaja rakastavat sinua niin paljon."

Thomas vihasi kaikkea sitä "äidistä vauvalle puhetta". Hän oli aikuinen, eikä hänelle saisi puhua kuin hän olisi vauva.

Thomas näki, että toinen vaippa oli kiinnitetty paikoilleen ja sitten maidonvalkoiset muovihousut ohjattiin hänen jalkojensa yli, jalkoja pitkin ja vaippojen ympärillä. Hän olisi voinut sulkea silmänsä ja olla havainnut vaippojen vaihtamisen nöyryyttävää tekoa. Hän ei tiennyt, miksi hän jatkoi peiliin katsomista, ehkä hän ei voinut uskoa, että se todella tapahtui. Eikö kukaan nainen haluaisi pukeutua ja kohdella miestä kuin vauvaa? Miksi ihmeessä he haluaisivat tehdä niin?

Sitten häntä taputettiin muovihousunsa etupuolelle eräänlaisena muistutuksena hänelle siitä, kuinka hän oli

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen pukeutunut. Hän piti muovihousujen käyttöä nöyryyttävimpänä. Hänelle he sanoivat vain "vauva".

Toiset kaksi froteevaippaa kiinnitettiin paikoilleen muovihousujen päälle, ja sitten kirkkaita muovihousuja ohjattiin hänen jalkojensa yli, jalkoja pitkin ja käsiteltiin hänen nivusinsa nyt peittävän erittäin paksun osan ympärillä. Hän ei ymmärtänyt kahden muun vaipan ja muiden muovihousujen perusteluja. Mitä järkeä siinä oli? Jälleen hänen muovihousunsa etuosaa taputettiin.

Hänen oli nyt mahdotonta saattaa jalkansa yhteen, ei sillä, että hänellä olisi ollut voimaa tehdä niin. Hänen jalkansa pakotettiin erilleen, ja jopa hänestä se sai hänet näyttämään vauvalta. Miksi hänen oli pakko nähdä se?

Hän sai pian tietää.

"Katso, Thomas, mitä sinä näet peilistä? Äiti ja lastenhoitaja näkevät vauvan, näkevätkö Thomas vauvan? Kaikki tuo paksuus jalkojen välillä antaa sinulle varmasti mukavia tunteita. Saako se sinut tuntemaan olosi vauvaksi? Lyön vetoa, että on, mutta et vielä myönnä sitä, mutta tulet pian tunnustamaan. Tunnetko kaiken vaippojesi paineen pientä vauvaasi vasten? Se kuuluu niin pienelle miehelle. Kyllä, Thomas, sinun pieni pissasi kuuluu vauvalle, ei miehelle. Siksi on oikein, että sinua kohdellaan kuin vauvaa. Onko äiti oikein?"

Ei, häntä ei ajateltu Thomasiksi, mutta hän ei voinut kertoa sitä hänelle.

"Se on pieni Melissa. Se ei koskaan tyydyttäisi naista. Siitä on hyötyä vain vaippojen kastelemiseen."

Tämä jatkuva sanallinen pahoinpitely vain lisäsi hänen nöyryytystään ja se, että pystyi näkemään, kuinka hän oli pukeutunut, vain lisäsi sitä nöyryytystä.

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen

Hän otti toisen kulauksen nestettä tuttisyöttimestään, ainakin nyt hän pystyi sammuttamaan janonsa milloin halusi.

Melissa oli huomannut tämän.

"Pidätkö tuttisyöttimestäsi, eikö niin, Thomas? Löysin sen yhdysvaltalaiselta verkkosivustolta ja olin varma, että siitä on hyötyä matkallasi takaisin lapsenkkään."

Thomas ei pitänyt "hänen" tuttisyöttimestään ollenkaan. Hän oli mies , ja mies ei ottanut laivaan nestettä laitteen kautta, joka oli ilmeisesti tarkoitettu vauvalle. Mitä ihmettä Melissa ja hänen äitinsä ajattelivat, jos he ajattelivat, että kun häntä kohdellaan vauvana, hänestä tulisi vauva? Hänestä ei koskaan tulisi vauvaa, varmasti heidän täytyy ymmärtää se? Kukaan mies ei voi muuttua aikuisesta takaisin vauvaksi.

Hänen oli vaikea ajatella näin. Kun hänelle kerrottiin jatkuvasti, että hän oli vauva, hänen oli erittäin vaikea keskittyä. Kun hän oli hereillä, hänen ajatuksensa keskeytettiin jatkuvasti. Hänelle näytti aina tapahtuvan jotain , ja kun hänet jätettiin yksin , hän nukahti pian syvään sänkyynsä. Hänellä ei koskaan ollut aikaa laatia pakosuunnitelmaa.

Kaikki hänen aistinsa olivat hyökkäyksen kohteena, hänen näköaistinsa - hänen kuuloaistinsa, hänen tuntoaistinsa, hänen makuaistinsa ja hajuaistinsa. Huoneessa tuntui aina olevan vauvajuonon tuoksu. Sen hän oli ensin aistinut tullessaan lastenhuoneeseen odottamaan palkkaa. Hyökkäykset eivät koskaan loppuneet. Ne olivat jatkuvia.

Kaksi naista aikoivat keskittää hänen mielensä kaikkeen vauvaan, kaikkeen pehmeään ja söpöön

Thomas ihmetteli, mitä oli tapahtunut sille 4500 puntaa, jonka hän oli pudonnut lattialle pyörtyessään. Hän tajusi, että hänet oli huumattu, ja toivoi, ettei hän olisi koskaan hyväksynyt sitä maitokahvia. Nyt oli monia asioita, joita hän toivoi, ettei hän olisi

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen tehnyt. Hänen ei olisi alun perin pitänyt ottaa tehtävää vastaan, mutta hänen palkkionsa hyväksyminen teki hänen kieltäytymisen mahdottomaksi. He olivat jo maksaneet hänelle 6500 punttaa käteisenä lastenhuoneen ja kylpyhuoneen sisustamisesta . Se oli pienempi maksu leikkihuoneen sisustamisesta, koska laatoitusta ei vaadittu, mutta 4500 punttaa oli silti hänelle paljon rahaa.

Oli outo ajatus, että hänen pitäisi olla huolissaan rahoistaan. Varmasti hänen pitäisi olla enemmän huolissaan siitä, kuinka Melissa ja hänen äitinsä kohtelivat häntä?

Thomas rakasti sitä, kun äiti tai lastenhoitaja vaihtoi vaippansa. Hän rakasti sitä, kun he leikkivät hänen peniksensä ja saivat hänet ejakuloimaan. Hän ei ollut koskaan aiemmin kokenut tällaisia orgasmeja. Se sai hänet tuntemaan olonsa niin rakastetuksi ja turvalliseksi, ja se sai hänet tuntemaan, että hän oli vasta vauva. Hän ei voinut edes kuvitella olevansa taas mies. Hän ei ollut koskaan ollut näin onnellinen ja tyytyväinen.

Ensimmäinen kerta, kun Thomas kasteli vaippansa, oli hieno hetki molemmille naisille, ja he olivat varmoja, ettei kestä kauaa, ennen kuin hän sotki vaippansa. Thomasille se oli täydellinen shokki. Hän ei voinut uskoa tehneensä jotain sellaista, mitä vain vauva tekisi, ei täysi-ikäinen mies. Kukaan sellainen mies ei tekisi jotain, mitä vain vauva tekisi. Hän tunsu niin häpeää , ja heidän olisi pitänyt antaa hänen käyttää kylpyhuonetta.

Hän sai heidät kärsimään siitä, mitä he olivat saaneet hänet tekemään ja kuinka he kohtelivat häntä. Ainakin se oli osa suunnitelmaa.

Thomas hyväksyi pullon tutin ja imi voimakkaasti. Se oli hänelle outo tunne, sillä hänellä ei ollut muistikuvia pulloruokinnasta, kun hän oli vauva ensimmäistä kertaa. Hän tiesi, että kun hän oli syönyt ensimmäisen kaavapullonsa, toinen seuraisi ja sitten toinen, ja sen jälkeen hän vaipuisi syvään uneen. Hän tiesi myös, että kun hän herää, hänellä olisi hyvin märkä vaippa ja että jälleen kerran, kuten oli tapahtunut niin monta kertaa aiemmin, hänen vaipat vaihdettaisiin aivan kuin hän olisi oikea vauva.

Mikään ei ollut kiusallisempaa kuin se, että hänen miehekkyytensä paljastui näille kahdelle naiselle ja vain makaa heidän puolestaan tehdäkseen sen, mitä he tekivät hänelle. Häntä puhuttiin kuten naiset avuttomalle lapselle. He kohtelivat häntä aivan kuin todellista vauvaa kaikin tavoin, eikä hänellä ollut tällä hetkellä mitään tehtävissä.

Aluksi hän rajoittui sänkyynsä. Hänen päivänsä koostuivat pulloruokinnasta ja vaipanvaihdosta. Häntä ei koskaan päästetty ulos pinnasängystään, hänet kylvettiin sängyssä, häntä rohkaistiin leikkimään vauvan leluilla, häntä kekseliähtiin ja häntä keuhuttiin, kun hän teki lapsellisia asioita, kuten kasteli tai likaa vaippansa. Hänen kohtelunsa vauvana oli loputonta ja jatkuvaa. Hän ei voinut ymmärtää, mitä heidän suunnitelmansa olivat hänelle. Miksi he kidnappasivat hänet ja miksi he kohtelivat häntä vauvana?

Mitä he odottivat hänen tekevän? Alistua heidän oikkuihinsa ja olla heille vauva? Jos näin on, he olisivat erittäin pettyneitä. Ei ollut mahdollista, että hän olisi koskaan lapsi heille. Loppujen lopuksi hän oli mies, hän ei voinut millään tavalla olla vauva uudelleen. Lapsena hän ei malttanut odottaa kasvamistaan ja itsenäistymistä, hän oli niin onnellinen, kun lopulta jätti lapsuutensa taakse ja kasvoi aikuiseksi.

"Ole kiltti, ole kiltti, ole kiltti, Melissa. Ole hyvä ja päästä minut menemään!" pyysi Thomas "En halua olla sinun vauvasi."

"Thomas, älkäämme käykö tätä uudestaan läpi", Melissa vastasi. "Olen sinulle äiti, eivätkä vauvat kutsu äitiään hänen kristityllä nimellä. Ymmärrätkö, Thomas?"

"En ole sinun vauvasi, Melissa", huudahti Thomas. "Olen mies. Olen pahoillani, että jätin sinut huomioimatta, kun olimme nuorempia. Tiesin, että halusit olla tyttöystäväni, mutta en ollut valmis sellaiseen suhteeseen. Olen ilmeisesti järkyttynyt sinua kovasti, en tarkoittanut, mutta ei varmasti ole oikein, että sinä haluat haluta minua vauvaksesi, mutta minä en voi myöskään olla oikea vauva. Olen liian vanha ja liian iso ollakseni vauva, sinun täytyy tietää se!"

"Iälläsi ja koollasi ei ole merkitystä, Thomas", Melissa vastasi. "Se, miten sinua kohdellaan ja pukeutuu, tekee sinusta vauvan. Minä ja lastenhoitaja pukeudut ja sinua kohdellaan vauvana. Alat pian hyväksyä, että olet meidän vauvamme ja lakkaat yrittämästä kieltää sitä. On väistämätöntä, että lopulta noudatat ja sinusta tulee sellainen vauva, jonka haluamme."

Melissa ei aikonut olla ankara Thomasia kohtaan, kun tämä protestoi. Hän perustelisi hänen kanssaan. Hän oli älyllisesti häntä parempi ja tiesi pystyvänsä vastaamaan kaikkiin hänen esittämiinsä kysymyksiin, miksi hän ei saisi olla hänen vauvansa.

"Miksi, miksi haluat minun olevan vauvasi?" hän kysyi.

"Naiset rakastavat vauvoja, Thomas", hän vastasi. "Meidän DNA:ssamme on rakastaa vauvoja. Et halunnut minua rakastajaksesi, joten minusta tuntui, että minulla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin saada sinut vauvaksi sen sijaan. Pidän sinusta

Vauva Melissalle ja hänen äidilleen enemmän vauvana kuin rakastajana. Se antaa minulle täydellisen hallinnan sinussa, ja rakastan hallita sinua. Nyt on liian myöhäistä olla pahoillani, joten Thomas olisi voinut hyväksyä sen. En ole yllättynyt siitä, että yrität muuttaa mieltäni, mutta sinun on parasta hyväksyä se, mitä sinulle tapahtuu, en halua sinun kutsuvan minua kristityllä nimelläni, ymmärrätkö.

Thomas oli epätoivoinen. Eikö mikään, jonka hän sanoi, muuttaisi hänen mieltään? Miten hän saattoi olla niin julma hänelle? Kukaan mies ei halua olla vauva uudelleen. Hänen täytyy tietää se! Se oli äärimmäinen nöyryytys miehelle, että häntä kohdeltiin vauvana. Mutta hänellä oli nälkä ja jano. Hänellä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin noudattaa.

"Kyllä, äiti", hän vastasi epätoivon ja tappion tunteella.

"Se on parempi, Thomas, hyvä vauva, hyvä vauva Thomas. Nautin näistä vaihdoista kanssasi, Thomas. Ne kaikki auttavat sinua hyväksymään lapsemme olemisen paljon nopeammin. Mitä enemmän kamppaillet, sitä nopeammin annat periksi. Ymmärrät pian, että et voi tehdä mitään estääksesi paluustasi vauvaikään, ja ymmärrät pian, että on parempi olla vauva kuin aikuinen. Se, että olet vauva, ei muista niin onnellista tällä kertaa. sinun tulee unohtaa se, sillä sinua kohdellaan aina kuin vauvaa."

Se oli toinen voitto Melissalle ja toinen tappio Thomasille hänen yrityksensä saada takaisin aikuiselämänsä. Se oli niin epäreilua Thomasin mielestä. Hän ei ollut koskaan ollut ilkeä Melissalle, eikä hän ansainnut tulla kohdelluksi kuin vauvaa.

"Nyt toivon, että tämä on viimeinen kerta, kun minun täytyy kertoa sinulle, Thomas", hän vastasi lujalla äänensävyllä. "Kaikki alkaa olla melko väsyttävää. Äidillä on paljon tärkeämpiä asioita hoidettavana. Ymmärrätkö, Thomas?"

"Kyllä, äiti."

"Mitä sinä ymmärrät, Thomas?" hän toisti